

MÜSLÜMAN KIZLARIMIZIN DİKAATLERİNE!

Emekli Tümgeneral Hayri Aytepe'nin Kızına nasîhatı¹

Prof.^Ω. Dr. Mustafa TEMİZ^δ

15.01.2018

Giriş

Aşağıdaki **yazı**, *ebedî saâdetin önemini*, ebedî saâdeti elde etme yolundaki ihmalkârlığı ve *günümüzdeki gafleti vurgulamakta* ve bunun için, *topluca bir nasîhatı içermektedir*. Yazı internette olduğu hâlde buraya almak istedim. **Maksadım**, *okuyucuların bu güzel fikirlerden faydalanmalarını sağlamaktır*. Bu **yol**, *kuvvetle muhtemeldir ki*, **Hayri Bey**'in ve yazıyı internete koyanın da, *daha fazla*, bir **sevâba** kavuşmasını sağlayacaktır.

Hayri Aytepe'nin kızına nasîhatı:

“Sevgili kızım, dünyâdaki bütün insanlar mesut olmak ister. Fakat mesut olan, pek azdır. Neden bu böyledir? Çünkü saâdetin neden ibâret olduğu bilinmiyor. Asıl iş, saâdetin ne olduğunu bilmektedir.”

“Saâdet, yalnız dünyâ saâdetinden ibâret değildir. Aksine, asıl saâdet Âhiret saâdetini elde etmektir. Âhiret saâdeti nasıl elde edilir? Âhiret saâdeti için Allâhü Teâlâ'nın emirlerine yâni Kur'ân'ı Kerîme ve Peygamberimiz'in sözlerine îtaat etmek lâzımdır.”

“Allâhü Teâlâ'nın emirleri arasında: Öldükten sonra tekrar dirilmek, yâni Âhiret'e inanmak da vardır. Cenâb-ı Hak Âhiret'in nihâyetsiz oldu-

¹ Anonim, *Emekli Tümgeneral Hayri Aytepe'nin Kızına nasîhatı*, Alındığı İnternet Elektronik Adresi, http://www.guzelislam.com/dinibilgiler/yn/IslamiyetteKadinveAile/IslamiyetteKadinAile/kadinaile_bir_ihtiyarin_kizina_nasihati_YA_DA.htm http://alperensaka.tr.gg/G-Oe-N-Ue-L-BAH%C7ES%26%23304%3B_2007_2008.htm, En Son Erişim Târihi: 17.09.2014.

^Ω *Dosyalarda* sayfa sonlarındaki **pdf**, **html** uzantılı ve diğer adresler tıklandığında, internetteki bu ilgili yazılara ânında ulaşılabilir.

^δ Yazar, *particilik taassubunu reddeder*, **Türkiye Gemisi**'nin batmamasının garantisinin, İslâmî istikâmet doğrultusundaki çalış-malarda olduğuna inanır ve bu nedenle İslâmî istikâmeti benimseyenlerin tarafındadır. Yazar hakkında daha fazla bilgilenmek isteyenler, aşağıdaki internet adresini **tklayabilirler**: [http://mtemiz.com/bilim/BBB%20GEÇTİ%20\(Yaluzca%20çocuksuz%2031.07.2015\).pdf](http://mtemiz.com/bilim/BBB%20GEÇTİ%20(Yaluzca%20çocuksuz%2031.07.2015).pdf)

ğunu, ebedî olduğunu bize bildiriyor. Dünyâ hayâtı ise, sayılı günlerden ibârettir.”

“O hâlde, saâdet iki başlı demektir. Biri **Âhîret** saâdeti, öteki **Dünyâ** saâdeti... Bu iki saâdetten hangisi önemlidir?”

“Bunu akıl ve izân sâhibi insanlar kolaylıkla anlayabilirler. Aklımız ve izânımız **Âhîret** hayâtının, **Dünyâ** hayâtı ile mukayese edilemeyecek kadar önemli olduğunu bize gösterir.”

“Buna rağmen, insanların dünyâ için gösterdikleri gayret ve çalışmaların onda birini bile **Âhîret** için göstermedikleri meydandadır. Bunun âkîbetinin ne kadar acı ve ne kadar korkunç olduğuna acabâ inanmıyor muyuz? İnanmıyorsak, kurtuluş ümidi yoktur. **Allâhü Teâlâ**'ya inanmayanların yeri ebedî olarak **Cehennem**'de yanmaktır. Eğer inanıyorsak, **Allâhü Teâlâ**'nın emirlerini yapmamak bir gaflet ve bir dalâlettir. Bu uykudan uyandırmayanlara yazıklar olsun!”

“**Dünyâ** saâdeti için söz söyleyenler, kitap yazarlar ve bunu dikkatle okuyanlar, dinleyenler çoktur. **Âhîret** saâdetine **gelince**: Buna dâir Hak'ın kitabı (**Kur'ân'ı Kerîm**) ve Peygamberimiz'in sözleri (hadis-i şerif) ve din âlimlerinin binlerce kitapları vardır.”

“Fakat bugün artık bunları okuyan, bunları söyleyen, söyleyenleri ve yazarları dinleyen az insan kalmıştır. Çok önemli olan **Âhîret** saâdeti âdetâ unutulmuş, sanki böyle bir şey yokmuş gibi bir gaflet içinde bulunmaktayız. Bu ise, felâketin en tehlikelisi ve âkîbetlerin en korkuncudur.”

“İşte **kızım**, benim yazılarımın asıl **maksadı**, seni bu korkunç felâketten kurtarmaktır. Yâni, seni **Cehennem** de-nen büyük ateşten korumaktır. Sen idrâkin ve anlayışın nisbetinde, bu yazılarımdan hisse alacaksın. Cenâb-ı Hak seni hakîkati iyice anlayacaklardan ve bu anlayışa göre hareket edenlerden eylesin! **Âmîn...**”

“Nasîhatimi lüzumsuz görme!”

“Sevgili **kızım**, din âlimlerinin yazdıkları kitaplar var iken, ayrıca benim nasihat vermemin lüzumsuz olduğunu belki düşünebilirsin. Fakat böyle

düşünmek doğru değildir. Çünkü çocuğunun saâdetini isteyen bir baba, yalnız Dünyâ'nın kısa saâdetini değil, **Âhiret**'in sonsuz saâdetini de, çocuğuna bildirmekle vazîfelidir. Babaya bu vazîfeyi veren **Cenâb-ı Hak**'tır.”

Bir çocuk ne kadar kayıtsız olursa olsun, babasının kendisi için yazdıklarını merâk ederek hiç değilse, bir kere okur. Bu yazılardan ders alacak anlayış ve uyanıklığı da gösterirse, kendisini kurtarmış olur.

“Zamanımızda din bilgilerini veren kitaplarımız kifâyetsizdir. Günümüzün **menfi** şartları içinde çocuğun doğru ve yeter derecede din bilgisi alması çok zorlaşmıştır. Bunun için, hiç değilse, Müslüman dininin temel kâidelerini ve özünü burada söylemek, çok önemli bir vazîfe hâline gelmiş bulunuyor. Temel kâideler şunlardır: Önce îmânın şartlarını bilmek lâzımdır. İmanın, inanmanın şartları: 1-Allâhü Teâlâ'ya inanmak, 2-Meleklerle inanmak, 3-Kitaplara inanmak, 4-Peygamberlere inanmak, 5-Âhiret'e (öldükten sonra tekrar dirilmeye) inanmak, 6-Kaderin yâni, hayr ve şerrin **Allâhü Teâlâ**'dan geldiğine inanmak. Bundan sonra da, İslâm'ın şartları gelir. Müslümanlığın şartları: 1-Kelime-i şahâdet, 2-Namaz, 3-Oruç, 4-Zekât, 5- Hac.”

“**Kızım**, günün birinde iki ellerimiz yanımıza gelecek ve Dünyâ'daki hayâtımız sona erecektir. Bu dehşetli bir hakîkattir. Bu hakikat karşısında, hayat nedir? Ölüm nedir? diye düşünmeyen bir insan olmaması lâzımdır.

“O hâlde, hayâtın ne olduğunu, Dünyâ'ya niçin geldiğimizi, ölümün ötesinin ne olduğunu bilmek ve öğrenmek, insan olmanın ilk şartıdır. Hayâta niçin geldiğimizi, hayâtın sâhibinden daha iyi bilen olur **mu**?”

“Her şeyin olduğu gibi, hayâtımızın sâhibi de, **Allâhü Teâlâ**'dır. Allâhü Teâlâ, Kur'an'ı Kerîm'inde, “Ben insanları, büyüklüğümü onlara tanıtmak ve bana ibâdet etmeleri için yarattım!” buyuruyor.

“Bu büyük **hakîkati**, yaşadığımız bu zamandaki insanların kaçta kaçını biliyor ve ona göre hareket ediyor? İnsanların büyük çoğunluğunun, bu hakîkati bilmediklerini, bilenlerin de, bu hakîkate göz yumduklarını veyâ önem vermediklerini görüyoruz. İşte **felâket** de, bu noktadan başlıyor.”

“**Kızım**, şimdi müslümanlık nedir, kısaca anlatayım:”

“**Sevgili kızım, Allâhü Teâlâ, kendi emirlerine inanmayanları ebediyen, inanıp da emirlerini yapmayanları, irâde ettiği kadar Cehennem ateşinde yakacağını Kitâb-ı Kadîm’inde, bizlere bildiriyor.**”

“**Allâhü Teâlâ, insanlar gibi yalan söylemez. Emirlerini mühimsemenleri mutlak cezâlandırır. Allâhü Teâlâ’nın cezâsı çok ağırdır. Kendini bu cezâdan koruyama-yanlara yazıktır! Dünyâ’daki kısa hayâtımız için sonsuz Âhiret hayâtımızı Cehennem içinde geçirmek, akli başında bir insanın işi midir?**”

“**Bu hakîkati bilmemek veyâ bildiği hâlde, ona göre davranmamak, hele bu hakîkate inanmamak, bir insan için, tasavvur edebileceğimiz en büyük bahtsızlık, en büyük fâcia, en büyük felâkettir!**”

“**Kızım, şimdi Müslümanlık nedir, kısaca anlatayım: Müslümanlık, madî ve mânevî temizliktir, vücûd temizliğini ve kalb temizliğini emreder.**”

“**Müslümanlık, Dünyâ ve Âhiret saâdetini sağlayan tek yoldur. Hakîki Müslüman Dünyâ’da dâimâ huzur içindedir. Çünkü bu Müslüman, şuna inanmıştır: Kendisine gelen hayır ve şer Allâhü Teâlâ’dandır. Allâhü Teâlâ’nın takdîridir. Allâhü Teâlâ’dan gelen her şeyin, kendisi için iyi olduğunu, fenâ zannettiği şeyin sonunun iyi olacağını düşünür ve böylelikle iç rahatlığını bozamaz. Felâketlere de, kolaylıkla göğüs gerer. İşte böyle bir insan, Allâhü Teâlâ’nın sevgili kuludur. Bu sûretle, o insan, Âhiret saâdetine de ulaşmış olur.**”

“**Allâhü Teâlâ, Kur’ân’ı Kerîm’inde, ‘Allâhü Teâlâ-n’ın indinde din, İslâm dînidir.’ buyurmuştur. Bugün İslâmîliğin dışındaki dinler, Allâhü Teâlâ’nın indinde din değildir. Hıristiyanlar’ın ellerindeki İncil, Müsevîler’in ellerindeki Tevrat, Peygamber’imizden evvelki zamanların kitaplarıdır. Kur’ân’ı Kerîm, bütün bunların hükmlerini kaldırmıştır.**”

“**Müslümanlık, iyi ahlâk demektir. Allâhü Teâlâ, Peygamberimiz’e, ‘Ben seni iyi ahlâkı tamamlamak için yarattım!’ buyurmuştur. Peygamberimiz’in her sözünde (hadîs-i şeriflerinde) büyük dersler, güzel ahlâk özellikleri vardır.**”

“**Kızım**, Allah’ın varlığı üzerinde de birkaç söz söylemek istiyorum. **Allâhü Teâlâ**’nın kendisini görmüyoruz. Fakat **Allâhü Teâlâ**’nın eserlerini, yarattıklarını, her zaman, her yerde görüyoruz. Güneş, Ay, yıldızlar, denizler, dağlar, taşlar, insanlar, hayvanlar, ağaçlar, gece ve gündüz, yaz, kış... **ne** görebiliyorsak, bütün bunların yaratıcısı hiç şüphesiz, **Allâhü Teâlâ**’dır.”

“Çünkü **Allâhü Teâlâ**’dan başka, bir varlık, meselâ insanların en akıllıları bir araya gelseler, bu muazzam eserlerden en küçüğünü, meselâ, bir karıncayı yaratabilirler **mi**? Bir **Pastör**, hiç yoktan bir mikrop yaratabilir **mi**? Bir **Edison**, güneş ışığına muâdil bir ışık îcât edebilir **mi**? Bir **Galile**, Dünyâ’nın dönüşündeki intizâmı değiştirebilir **mi**? İnsanları göklerde ve deniz altında dolaştıran, **radıyoyu bulan** bir insanın beynini **yaratan** kimdir?”

“Bütün bu azâmetli varlığı yaratana **inkâr** etmek için, insanın yâ **ahmak** olması, yâ koyu **câhil** olması veyâ kör bir **inadın** kurbânı olması lâzımdır. Bu eserlere tabîat (natür) diyenler var. Göklerdeki muazzam âlemleri, Dünyâ’da gördüğümüz her **eseri**, Dünyâ’nın dönüşünü, gece ve gündüz hâdiselerini, mevsimleri ve herşeyi tabîat kuvveti, tabîat kanûnudur diyerek **Allâhü Teâlâ**’yı inkâr edenler var!”

“Bunlara sormak lâzım: Bu muazzam eserlerin sâhibi yok **midur**? İnsanların meydana getirdikleri en ufak bir **eser**, insan şuûr ve zekâsının bir mahsûlü olduğunu kabûl ediyoruz. Bu, akılları durduran muazzam eserler, kendi kendine meydana gelmiş olabilir **mi**?”

“Bu eserlerdeki intizâmı ve muvâzeneyi, şuûrsuz ve donuk tabîat **mi** meydana getirmiştir? İnkârcuların bu sözlerini normal bir aklın, hattâ basît bir anlayışın dahî, kabûl etmesi mümkün değildir.”

“İşte, herşeyin yaratıcı ve sâhibi olan **Allah**’a inanmak ve ona ibâdet etmek mecbûriyetindeyiz. **Allâhü Teâlâ**’dan korkmak ve **Allâhü Teâlâ**’yı sevmek, ibâdetlerin en **makbûlüdür**. **Allâhü Teâlâ**’dan korkmak ve **Allâhü Teâlâyı** sevmek, bir bilgi işi olmakla berâber, aynı zamanda, bir çalışma, bir gayret işidir. Herkes kolaylıkla bunları elde edemiyor.”

“Allâhü Teâlâ, istediklerine kendisini sevdirebilir. Korku ve **haşyet** verir. Bunu herkese nasip etmiyor. Nasip ettiği kulunu seviyor demektir. Çok kimse, uzun gayret, telkînler, çalışmalar sonunda bu mertebeye erişiyor.”

“Dünyâdaki elemeler nihâyet geçicidir.”

“**Allâhü Teâlâ**’dan korkmak ve Allâhü Teâlâ’yı sevmek için pekçok sebep vardır:”

“Dünyâ’da insanın başına gelen felâketleri düşünelim: Hastalanmak, yaralanmak, vücûdün bir parçasından mahrum olmak, aç kalmak, susuz kalmak, fakir olmak, akıldan mahrum olmak, çoluk ve çocuğun başına felâketler gelmek, yangınlar, zelzele... gibi mahlûklar vâsıtasıyla veyâ doğrudan doğruya **Allâhü Teâlâ** tarafından insanlara takdîr edilen felâketler, elemeler... Allâhü Teâlâ’dan gelmektedir.”

“Dünyâdaki elemeler nihâyet geçicidir. Âhiretteki ise, ebedîdir. Oradaki azâp, bitmeyen bir azâptır. Yâhut îmanla Âhîret’e intikâl etmiş günahkâr bir Müslüman ise, **Allâhü Teâlâ**’nın irâde ettiği kadar, azâp görecektir. Âhîret azâbı, kabre girildiği ândan itibaren başlayacaktır.”

“Bütün bunlar **Allâhü Teâlâ**’dan korkmak için, yeter derecede sebepler değil **mîdir**? Allâhü Teâlâ’yı sevmek için de, sebepler pek çoktur: Evvelâ, Müslüman olarak Dünyâ’ya gelmek... Yâni, bir Müslüman ananın ve bir Müslüman babanın evlâdı olarak Dünyâ’ya gelmek, bütün ömrümüzce, Allâhü Teâlâ’yı sevmek, Allâhü Teâlâ’ya şükür ve hamdetmek için, tek başına en büyük sebeptir.”

“Meselâ, Hıristiyan ana-babadan Dünyâ’ya gelmiş ol-saydık, artık Müslümanlık yolunu bulmak, bizim için, çok zor olurdu. Hıristiyan topluluğu içinde yaşar ve Âhîret’e îmansız olarak gidebilirdik.”

“Zamanımızda Müslüman olarak doğmak da, kâfi değildir. Müslümanlığı sevmiş, elinden geldiği kadar Müslümanlık yolunda yürümeye gayret etmiş bir âilenin çocuğu olmak da ayrı bir tâlihtir. İsmi Ahmed veyâ Hatîce olup da, Müslümanlık icâplarını yapmayan, hattâ Müslümanlığı hor gören, nice sözde Müslümanlar var.”

“Akıl ve iz’ân sâhibi olmak, iyi ve kötüyü anlayabilecek bir tahsîl ve anlayış seviyesinde bulunmak da, **Allâhü Teâlâ**’nın en büyük nîmetlerinden-
dir. Bundan başka, insan haklarını tanıyan bir hükûmetin ferdi olarak yaşa-
mak, sıhhatte olmak, fakir olmamak, vesâire, gibi binlerce nîmet hep **Allâhü
Teâlâ**’nın lütuf ve ihsânıdır.

“Bu saydığımız nîmetlerden mahrum olan milyonlarca insanın, mil-
yonlarca Müslüman’ın bulunduğunu düşünürsek, **Allâhü Teâlâ**’yı nasıl se-
vip, şükretmemiz lâzım geldiği kolayca anlaşılır.”

“Sevgili kızım, din şüphe götürmez!”

“Sevgili kızım, Allah’a inandıktan sonra, **O**’nun kita-bına, **Kur’ân**’ı **Ke-
rîm**’e inanmak, îmânın şartlarından-
dır. Bir âyetinden bile şüphe etmek, câiz
değildir. Birine inanmamak, tamâmına inanmamak demektir. Şüphe edenler,
Allâhü Teâlâ’yı seven, doğru din adamlarının (islâm âlimlerinin) kitaplarını
okuyarak, şüphesini gidermelidirler!”

“**Allâhü Teâlâ**, çok merhâmetli olduğu için, emirlerini ve yasaklarını
dünyâda işitmeyen insan kalmasın diye, yalnız Peygamber göndermemiş, ay-
rıca Kitap da göndermiştir. Müslümanlar’ın kitabı **Kur’ân**’ı **Kerîm**’dir. **Ku-
r’ân**’ı **Kerîm**, Peygamberimiz’den evvel Dünyâ’ya gelen milletlere, **Allâhü
Te-âlâ** tarafından gönderilen kitaplardaki emirleri ve hükmleri de içinde
topladığı için, bütün insanlara hitâbeden bir kitaptır. Yâni **Kur’ân**’ı **Kerîm**
bugünkü Dünyâ’da mevcut, Hristiyan, Yahûdi, Mecûsî, vesâire gibi, çeşitli
dinlere sapmış insanlara da, doğru yolu gösteren bir kitaptır.”

“**Kur’ân**’ı **Kerîm**’e inanmayan Müslüman sayılmaz. Müslüman olmayan
da **Allâhü Teâlâ**’nın ateşinden kurtulamayacaktır!”

“**Kur’ân**’ı **Kerîm**, **Allâhü Teâlâ**’nın kelâmıdır. Yâni **Kur’ân**’ı **Kerîm**’de-
ki her söz ve her kelime **Allâhü Teâlâ** tarafından, Peygamberimiz’e bildiril-
miştir. Peygamberimiz’e bu sözler, vahiy yoluyla yâni meleklerin büyüklerin-
den **Cebrâîl** vâsıtası ile bildirilmiştir.”

“**Cebrâîl** insan şekline girerek bunları Peygamberimiz’e okumuş ve ez-
berletmiştir. Peygamberimiz’e **Kur’ân**’ı **Kerîm** parça parça (kısım kısım) gel-
miştir. Peygamberimiz, **Allâhü Teâlâ**’nın emirlerini alır **almaz**, hem kendile-

ri ezberler, hem de kendi yakınlarına ezberletirdi. Vahiy kâtiplerine de yazdırırlardı.”

“Sonradan bunlar bir araya toplanarak **Kur’ân’ı Kerîm** meydana gelmiştir. Dünyâ’nın her tarafındaki bütün Kur’ân’ı Kerîm’ler birbirlerinin aynıdır. Bir kelime, hattâ bir harf bile değişik değildir. Hâlbuki Hıristiyanların ellerindeki inciller birbirlerini tutmuyor ve birbirlerine benzemiyorlar.”

“**Allâhü Teâlâ**’nın emirleri **münâkaşa** edilemez! Herkesin kendi anlayışına göre mâna vermesi veyâ işine geldiği şekilde anlaması câiz değildir. Kur’ân’ı Kerîm’i en iyi anlayan yalnız **Peygamberimiz**’dir. Peygamberimiz Kur’ân’ı Kerîm’in, bizim anlamadığımız taraflarını hadîs-i şerîfleri ile açıklamıştır. Ayrıca, büyük din âlimleri, Kur’ân’ı Kerîm’i tefsîr etmişlerdir. Kur’ân’ı Kerîm’de pek çok âyetlerin çok geniş mânaları vardır. Onun için Kur’ân’ı Kerîm’i kelime **kelime** tercüme etmekle tam mânası ifâde edilemez. Ancak, her âyetin salâhiyyetli büyük din âlimleri tarafından tefsîr ve îzâh edilmesi ile mânasını öğrenmek mümkündür.”

“Peygamberler ahlâklı ve kusursuzdurlar!”

“**Allâhü Teâlâ**, emirlerini ve yasaklarını insanlara Peygamberler vâsıtası ile bildirmiştir. Peygamberler de insandır fakat **Allâhü Teâlâ**’nın bilgili, ahlâklı ve kusursuz yarattığı büyük insanlardır.”

“Peygamberler mânen **Allâhü Teâlâ**’ya yakîn insanlar oldukları için, onların fikirlerine ve kalblerine bizimkilerden farklı ve daha geniş bilgiler ve ilhâmlar verilmiştir. Müslüman âlimlerinin bildirdiklerine göre, Dünyâ’nın yaratılışından bizim Peygamberimiz’e kadar yüzyirmidört binden ziyâde Peygamber gelip geçmiştir.”

“Bizim Peygamberimiz en son ve en büyük peygamberdir. Bizim Peygamberimiz’den sonra artık Dünyâ’ya Peygamber gelmeyecektir. Peygamberimiz, **Allâhü Teâlâ**’nın en çok sevdiği kuludur. **Allâhü Teâlâ**, Peygamberimiz’e “Sen olmasaydın, bu âlemi [Dünyâ’yı ve semâları] yaratmazdım!” buyurmuştur.”

“Peygamber’imiz, Mekke-i Mükerreme’de Dünyâ’ya gelmiştir; bir yerde okumamıştır; tahsilleri yoktur; ümmîdir. Fakat Dünyâ’daki bütün insan-

ların en akıllısı, en bilgilisi, en hayırlısıdır. Çünkü Allâhü Teâlâ, onu asırlarca artık peygambersiz kalacak olan dünyânın son ışığı olarak yaratmıştır.”

“Bu ışık, Kıyâmete kadar nûrunu devam ettirecektir. Peygamberimiz’e ve bütün Peygamberler’e inanmak, îmânın şartlarındanadır. Peygamberimiz’e inanmayan Müslüman sayılmaz! Müslüman olmayan da, ateşte ebedî yanacaktır. Bunu Kur’ân’ı Kerîm’de, Allâhü Teâlâ, bizlere bildiriyor.”

“Kur’ân’ı Kerîm için **Peygamberimiz**’in sözleridir diyenler vardır. Bunu söyleyenler, hiç şüphesiz îmânsızdırlar, kâfirdirler!”

“Kur’ân’ı Kerîm, Peygamberimiz’e âyet âyet gelmeye başladığı zaman, o zamanın en meşhûr arap şâirleri ve edîpleri bir âyetinin benzerini söylemekten âciz kaldıklarını ifâde etmişlerdir. Bu bakımdan da Kur’ân’ı Kerîm’e bir **mûcize** denmektedir. Kur’ân’ı Kerîm, Allâhü Teâlâ’nın insanlara en büyük **nîmetidir**. Çünkü Kur’ân’ı Kerîm, Dünyâ ve Âhiret’te insanları saâdete götürecek yolları açıklamıştır. Bu yolda gidenlere ne mutlu!”

“İnanan herhükârda kârdadır!”

“**Sevgili** kızım, Âhiret’e inanmak, îmânın şartlarından birisidir. Öldükten sonra, tekrar dirileceğimize inanmayan îmânsız olur, **kâfir** olur. Âhiret’e böyle giderse, ebedî olarak **Cehennem** azâbına mahkûm olur.”

“Bugünkü insanların çoğunun buna inanmayan bir görünüşleri var. Bunlar, hayâtı yalnız Dünyâ’da rahat etmek ve iyi yaşamaktan ibâret sanıyorlar. Gâye, sanki Dünyâ’da eğlenmek, gezmek, rahat etmek, zengin olmaktan ibârettir. Bu **insanlar**, öldükten sonra, tekrar dirileceklerine ve hesâba çekileceklerine inanmıyor görünüyorlar. İnsanlar, bu derece hissizlik içinde yaşayamaz! Bu kadar kayıtsızlığın mânası, bu olsa gerektir.”

“Öldükten ve toprak ve toz hâline geldikten sonra, tekrar dirilmenin mümkün olmadığını söyleyenlerin sayısı az değildir. Bunu söyleyenler şüphesiz îmânsız, dinsiz, zavallı insanlardırlar!”

“Tekrar dirilmek mümkün değildir diyenlere verilecek mantikî cevaplar vardır. Allâhü Teâlâ'nın azâmeti, bir insanı hiç yoktan “bir damla sudan” yaratmaya muktedir de, ikinci defâ yaratmaya muktedir değil midir?”

“Gözümüzün görebildiği âlemlerin ve Dünyâ'daki muhteşem eserlerin yaratıcısı, bir insanı tekrar diriltmekten nasıl âciz olabilir? Ağaç, kışın yapraklarını döker. Kuru dallar ile cansız zannedilir. Bunlar, bahar gelince tekrar canlanmıyor **mu**? Mevlânâ, “Toprağa ekilen hangi tohum toprağın yüzüne canlı olarak **çık**mamıştır?” diyerek, toprağa gömülen insanların tekrar canlanacaklarına işâret etmiştir.”

Bu konuda şu mantikî muhâkeme ne kadar güzeldir! Ahmed, Âhîret'e inanmıştır. Ahmet'in arkadaşı Kaya, tekrar dirileceğine **inanmıyor**. Ahmet, Kaya'ya **iknâ için**, çok uğraşiyor. Muvaffak **olamıyor**. Nihâyet Ahmet, Kaya'ya şunları söylüyor:

“Ben **Âhîret'e** inanarak **Allâhü Teâlâ'nın** bütün emirlerini yapıyorum. **Allâhü Teâlâ'nın** emirlerini yapmak için, belki senden biraz fazla yoruluyorum, zahmet çekiyorum. Namaz kılıyorum, oruç tutuyorum. Sen bunları **yapmıyorsun**. İkimiz de ihtiyârladık ve ikimiz de öldük. Daha mezara girer girmez, **Âhîret var mı, yok mu**, belli olacaktır. Eğer **Âhîret varsa**, ben **kazandım**. Orada itibârım ve rahatım yerinde demektir. Eğer **Âhîret yoksa**, ben hiç bir şey gaybetmem, Dünyâ'daki yorgunluğumla kalırım. Sana gelince: Eğer **Âhîret yoksa**, ne kârdasın, ne ziyandasın... Amâ **Âhîret varsa**, mahvoldun demektir. Artık **Allâhü Teâlâ'nın** bitmeyen, ebedî azâbı **senin yakını bırakmıyacaktır!** Bu mantikî muhâkemeye göre, hangimizin yolu doğru yoldur? Bunu **senin anlayışına bırakıyorum!**”

“Kader, Allâhü Teâlâ'nın bir sırrıdır!”

“Sevgili **kızım**, imânın şartlarından biri de kadere ve hayır ve şerrin Allâhü Teâlâ'dan geldiğine inanmaktır. Kaderin mânasını Türkçe'de (alın yazısı) diye ifâde ediyoruz. Allâhü Teâlâ, her kulunun başından geçecek her şeyi evvelden bilir. Kaderi değiştirmek kimsenin elinde değildir. Dilerse gene Allâhü Teâlâ değiştirir. Kader, Allâhü Teâlâ'nın bir sırrıdır.”

“Hayr ve şer Allâhü Teâlâ'dan gelir. Çünkü küllî irâde Allâhü Teâlâ'dadır. Allâhü Teâlâ, kullarına da cüz'î irâde vermiştir. İşte, bu cüz'î irâ-

deyi Allâhü Teâlâ'nın emrettiği yolda kullananlar, mükâfâtlanırlar. Fenâ yollarda kullananlar da, cezâlandırılır. İnsanları Cennet'e veyâ Cehennem'e götüren, işte bu cüz'î irâdedir."

"Bir Müslüman'ın içki içmesi, cüz'î irâdesini Allâhü Teâlâ'nın emrine muhâlif olarak kullanmasıdır. Başka bir Müslüman'ın içki içmemesi cüz'î irâdenin Allâhü Teâlâ'nın emrine göre kullanılması demektir. Bunun gibi bir insanın cüz'î irâdesini iyi veyâ kötü istikâmette kullanması kendi elindedir."

"Kulun, cüz'î irâdesini kötü istikâmette kullanmasıyla, Allâhü Teâlâ, o kula, şer getirir. O hâlde şerri hazırlayan gene kuldur. Allâhü Teâlâ, zâlim değildir. Bil'akis **Allâhü Teâlâ**'nın merhâmeti, bir annenin evlâdına olan merhâmetinden çok üstündür."

"Bununla berâber, sebebini bilemediğimiz şerrin hikmetini ancak Allâhü Teâlâ bilir. Allâhü Teâlâ'nın her irâdesinin ve her tecellîsinin sebebini ve hikmetini anlamak, kullar için çok zaman mümkün olmaz."

"İman edilecek yânî inanılacak şeylerden sonra yapmamız gereken ibâdetler gelir. İbâdetlerin başında da namaz gelir. Namazın maddî ve mânevî pek çok faydası vardır. Maddî faydaları şunlardır: Hergün beş defâ abdest alan Müslüman, temiz bir insan demektir. Hergün, kırk defâ (kırk rekât) Allâhü Teâlâ'nın emri ile eğilerek secdeye kapanarak, ayağa kalkan bir insan, vücûdunun her uzvunu hareket ettiren bir idmancı demektir. Temiz ve hareketli bir insan ömrünün her yaşında sıhhatini muhâfaza edebilir. Dikkat edilirse, ömrü boyunca namaz kılanların büyük bir ekseriyeti sağlam insanlardır."

Namazın mânevi faydasına gelince: Hergün beş defâ namaz kılmak, yâni beş defâ Allâhü Teâlâ'nın huzûruna çıkmak, **Allâhü Teâlâ**'yı sık sık hâtırlamak demektir. Allâhü Teâlâ'ya inanan, ondan korkan insan, onun emirlerinin dışına çıkmış ise, namaz saatlerinde hatâsını anlar. O hatâyı tekrar etmekten kaçınır, kendini islâh etmek yolunu arar ve bulur."

"Sevgili kızım, namaz insanı kötülüklerden korur. Kişiyi, iyi insan hâline getirir. İnsanın kendini islâh etmesi, düzeltmesi belki ilk zamanlarda kolay olmaz. Fakat namaza devam ettikçe, **Allâhü Teâlâ**'nın emirlerini yapar

ve yasaklarından kaçınır. Böylelikle, kâmil bir insan, sâlih bir Müslüman olmak yoluna girer.”

“Namaz, insanları doğru yola götürmek için en güzel bir vâsıtaadır. Namaz, her Müslüman'ı kusursuz bir insan hâline getirir. Böyle insanların meydana getirdiği topluluk da, ne mutlu bir topluluk olur!”

“Namaz Müslümanlığın temel taşıdır. Temelsiz bir binâ sağlam olmadığı gibi, namazsız Müslümanlık da günün birinde yıkılmaya mahkûmdur.”

“Namaz, Allâhü Teâlâ'yı sık sık hâtırlamaya sebeptir, demiştik. Namazı terk etmek, Allâhü Teâlâ'yı unutmaya sebep olur. Allâhü Teâlâ, kendisini unutanları affetmiyor. Kendisini unutanlara Bakara Sûresi'nin yedinci âyetinde, meâlen “onların kalblerini mühürledik!” buyurdu. Bu hâle gelmekten Allâhü Teâlâ, cümlemizi korusun! Âmîn.”

“Namaz, işlerimizi, kazancımızı aksattıyor. Bilhassâ, öğle ve ikindi namazlarında abdest almak ve namaz kılmak zordur” **diyenler** var. Bunların bu sözleri yersizdir. Çünkü bütün medenî memleketlerde ve her iş yerinde öğle zamanında en az bir saat, yemek zamanı ayrılmıştır. Bu zamanda abdest almak ve namaz kılmak için, onbeş dakika kâfîdir. İkinci zamanında ise, öğle abdestiyle, beş veyâ on dakika içinde namazını kılmak mümkündür.”

“Namaz, Dünyâ ve Âhiret saâdetlerinin kapısını açan bir anahtardır. Bu anahtarı ele geçirmek, herkesin elindedir. Nihâyet, Allâhü Teâlâ'ya inanan ve tenbel olmayan bir Müslüman, bu anahtarı, elde edebilir. Bu bir irâde ve azîm işidir. Namazını kılan kimse, Allâhü Teâlâ'ya samîmiyyetle inandığının kuvvetli bir delilini de göstermiş olmaktadır.”

“Gösteriş için namaz kılmak riyâkârlıktır. Böyle namaz kabûl edilmez. Zamanımızda gösteriş için namaz kılan, hemen hemen kalmamış gibidir. Aksine, namaz kıldığını saklayanlar çoktur. Çünkü zamanımızda, namaz kılanları, **gerici**, yobaz, eski kafalı gibi, **tahkîr** edici ve küçültücü sıfatlarla alaya almak ve onları horlamak gibi hâller almış yürümüşdür.”

“Sevgili kızım, kanaat sâhibi olmak Müslüman için önemlidir. Hergünkü hâlinden memnûn olmak, her hâlinden Allâhü Teâlâ'ya şükür ve hamdetmek, kanaat sâhibi olmak demektir. Kendinden daha iyi mevkide, kendinden daha

zengin, kendinden daha kuvvetli, kendinden daha güzel bir insanı kıskanmayarak kendi hâlimden memnun ve râzı olan insanın evvelâ kalbi rahattır.”

“Sonra da, en mühimi **Allâhü Teâlâ**’nın sevgili kulu olmaktır. Sevgili olmanın sebebi şudur: **Allâhü Teâlâ**’nın kendisine verdiğiinden memnûn ve râzıdır. Bunun için, **Allâhü Teâlâ** da, ondan râzıdır.”

“Kanaat, bitmez tükenmez bir hazînedir. Kanaatkâr olmayan bir zengin, kanaatkâr olan bir fakirden daha fenâ durumdadır. Çünkü o zenginin kalbi rahat değildir. Kanaatkâr olan fakir ise, kalbi rahat olduğu için, sanki bir hazîne içinde yaşamaktadır.”

“**Rızâ** demek, **Allâhü Teâlâ**’dan gelen her şeye râzı olmak demektir. **Allâhü Teâlâ**’dan bir felâket gelse, ona da rızâ gösterir. Kimseye şikâyet etmez. Bu, her insanın ya-pabileceği bir iş değildir. Fakat bunu yapabilen, büyük bir insandır.”

“Böyle insanlarda peygamberlere mahsûs sabır ve tehammül var demektir. **Allâhü Teâlâ**’nın büyüklüğüne inandığı derecede insan, bu tehammülü ve bu rızâyı gösterebilir. Bu gıpta edilecek bir meziyettir.”

“**Allâhü Teâlâ** senede bir ay (Ramazan-ı şerîf ayında) gündüzleri oruç tutmayı emretmiştir. Bu sabır ve tahammülü kuvvetlendirir. **Allâhü Teâlâ**, bu emri sebepsiz vermemiştir. Oruç, insanlara hem maddî, hem de mânevî faydalar sağlar.

“Bütün bir sene, çeşitli yemekleri eritmek için, yorulan insan midesi ve bağırsakları, senede bir ay dinlenerek sağlığını korumuş olur. (İftârda çok yimemek şartıyla). Bu maddî faydasıdır. Mânevî faydası de şudur: Oruç tutan bir insan, aç kalmış bir insanın çektiği ıztırâbı, bizzat his ederek fakir insanlara yardım etmek ihtiyacını duyar.”

“Bu da, insanların birbirlerine yardım etmelerine sebep olur. Birbirlerine yardım eden insan topluluğu arasında ise çekişmeler olmaz.”

“Bundan başka, **Allâhü Teâlâ**’nın emrini yerine getirmek için gündüzleri bir ay oruç tutan bir Müslüman, **Allâhü Teâlâ**’nın emirlerini yapmak îti-

yâdını da kazanır. Böylelikle, Allâhü Teâlâ'nın başka emirlerini yapmaya da istidât peydâ eder.”

“Sevgili kızım, sakın **haset** sâhibi olma, kıskançlık gösterme! Çünkü bu insanı yer bitirir. Başkasının, kendinden üstün olan herşeyini kıskanan, yânî ondaki üstünlüğün yalnız kendinde olmasını isteyen, insana kıskanc denir.”

“Bu hâl, insanlığın en kötü huylarından biridir. Kıskanç insan, ömrü boyunca rahatsız insandır. Böyle insanlar, kendinden aşağı olan insanı görmez de, kendinden yüksek ve varlıklı insanın her şeyini görür ve onu kıskanır.”

“Kıskanç insan, Allâhü Teâlâ'nın kendisine verdiği şeylere râzı olmayan insan demektir. Allâhü Teâlâ'nın verdiği râyı olmaya insandan Allâhü Teâlâ da râzı olmaz. Allâhü Teâlâ'nın bir insandan râzı olmaması ise, felâketlerin en büyüğüdür. Artık o insan, Dünyâ'da da, Âhîret'te de hüsrân içindedir. Yâni zarardadır.”

“Bunun için, kendisinde kıskançlık ve haset duygusu olduğunu görenler yavaş yavaş bu huylarından sıyrılmalıdır! Bu pek mümkündür. İnsanlar, kendilerini istedikleri kadar islâh edebilirler. Kıskançlıktan kurtulanlar rahat ve huzûra kavuşurlar.”

“Bu iş, zenginlik ve fakirlik işi değildir. Bu iş, kalbin zenginliği ve fakirliği işidir. Nice fakirler vardır ki, bir lokma ekmeği kazandığı zaman, Allâhü Teâlâ'ya şükreder ve zenginlerin hâlini düşünmez bile!”

“Kıskanç insan, başka bir insanın kendinden iyi giyinmesini, iyi yaşamasını hazmedemez. Yânî onun boyunu, posunu, güzelliğini, çalışkanlığını, başarısını kıskanır. Daha kötüsü, onun başına gelen fenâlıklara sevinir. İşte bu hâl, kıskançlığın en kötü derecesidir.”

“Böyle insandan Allâhü Teâlâ'nın yardımı kesilebilir. Daha da mahrum olurlar. İyi kalbli ve herkesin iyiliğini isteyen insan, Allâhü Teâlâ'nın himâyesinde demektir.”

“Büyük Peygamberimiz'in çok güzel bir hadîs-i şerîfi var: “Bir Müslüman, kendisine istediği bir iyiliği, başka bir Müslüman için istemezse ve bir Müslüman, kendisine gelecek bir kötülüğü, istemediği hâlde, o kötülüğü

başka bir Müslüman için isterse, onun îmânı tam değildir” buyurmuştur. Yâni Peygamber’imiz yalnız kendisini düşünenleri beğenmiyor! Başka Müslümanlar’ı düşünenleri beğeniyor ve öyle yapmalarını istiyor. Düşünün bir kere; bütün Dünyâ, Peygamberimiz’in bu emirlerini yapmış olsa, Dünyâ’da kavga, gürültü kalır **mi?**”

“Allâhü Teâlâ iyilik edenleri çok sever!”

“Bir insanın başka bir insana, iyilik etmesi Allâhü Teâlâ’nın en çok sevdiği bir hâldir. İyilik çeşitli olur. Para ile olur, vücût yardımıyla, fikir yardımı ile ve muhtelif yollarla olur. İnsanın elinden hiçbir yardım gelmezse, Allâhü Te-âlâ’nın kuluna, güler yüz gösterirse, onun bile sevâbı vardır.”

“Allâhü Teâlâ, “Benim kullarıma yardım edene, ben fazlasıyla yardım ederim.” buyuruyor. Elinden yardım geldiği hâlde, yardımı esirgeyen insan, Allâhü Teâlâ’nın indinde sevgili bir kul olabilir **mi?** İnsanların kalbini kırmak ise, Allâhü Teâlâ’nın gazâbını üzerine çekmek demektir. Bundan çok kaçınmalıdır! İnsan kalbi, Allâhü Teâlâ’nın sevgisinin tecellî ettiği bir yerdir. Oraya dokunmak, çok tehlikelidir. Hele o kalbde, Allâhü Teâlâ’nın korkusu ve Allâhü Teâlâ’nın sevgisi varsa, onu incitmekten son derece kaçınmalıdır!”

“Allâhü Teâlâ’nın kullarına iyilik etmeye, güler yüz, tatlı dil ve güzel huy ile onlara kolaylık göstermeye çalışmalıdır. Bu, Allâhü Teâlâ’nın rızâsını kazanmanıza ve Âhîret’te yüksek derecelere kavuşmaya sebep olur. Hadîsi şerîfterde, “İnsanlar Allâhü Teâlâ’nın iyâlidir, kullarıdır. Kullarına iyilik edenleri çok sever” buyuruldu.”

“Müslümanlar’ın ihtiyaçlarını karşılamamanın ve onları sevindirmenin ve güzel huylu ve yumuşak ve sabırlı olmanın fazîletini ve sevaplarını bildiren hadîsi şerîfler çoktur. Bunlardan birkaçını yazıyorum: “Müslüman, Müslüman’ın kardeşidir, ona zulmetmez; onu sıkıntıda bırakmaz. Kardeşine yardım edene, Allâhü Teâlâ yardım eder. Kardeşinin sıkıntısını giderenin, Allâhü Teâlâ kıyâmet günü sıkıntısını giderir. Bir Müslümanı sevindireni, Allâhü Teâlâ **Kıyâmet** günü sevindirir”, “Din kardeşine yardım edenin yardımcısı, Allâhü Teâlâ’dır”, “Allâhü Teâlâ, bâzı kullarını insanların ihtiyaçlarını karşılamak için yaratmıştır. Dertli olanlar, bunlara sığınır. Bunlar **Kıyâmet** gününün azâbından emîndirler.”, “Allâhü Teâlâ, bâzı kullarına çok

nîmetler vermiş, bunları dertli kullarına derman için sebep yapmıştır. Bu nîmetleri muhtaç olanlara vermezlerse, ellerinden alıp, başkalarına verir.”, “Bir din kardeşinin ihtiyâcını karşılayan kimseye Allâhü Teâlâ, yetmişbeş bin melek gönderir. Sabahtan akşama kadar onun için duâ ederler. Akşam ise, sabaha kadar duâ ederler. Her adımı için bir günâhı affolur ve bir derece yükseltilir.”, “Bir mümin kardeşinin ihtiyâcını karşılamak için giden kimseye, her adımı için yetmiş sevap verilir ve yetmiş günâhı affolunur. Onu sıkıntıdan kurtarıncaya, anadan doğmuş gibi günahlarından kurtarılır. Bu yardımı yaparken ölürse, hesapsız olarak **Cennet**’e girer.”, “Amellerin, ibâdetlerin eftali, en kıymetlisi, bir mü’mini sevindirmek veyâ elbise vermek veyâ aç ise doyurmak veyâ herhangi bir ihtiyacını karşılamaktır.”

“Anne hakkı, bir insan için en önemli haktır!”

“Sevgili **kızım!** Dünyâ’da bir insan için, anne hakkından daha önemli bir hak yoktur. Düşünmeli ki anne, çocuğunu dokuz ay karnında taşıyor; onu kendi karnıyla besliyor. Büyük bir ızdırap, büyük bir heyecanla onu Dünyâ’ya getiriyor. Bebek iken, onun için aylarca uykusuz kalıyor. Kendi sütü ile besliyor. Sonra, onun her yaştaki yaramazlıklarını çekiyor.”

“Bu zahmetler parayla, menfaat ile olur işler değildir. Bu zahmetlere anne, ancak Allâhü Teâlâ’nın verdiği şefkat duygusuyla tahammül edebiliyor. Bu büyük zahmet karşısında, çocuğun annesine neler borçlu olduğu meydandadır. Çok zaman çocuk, annesinin hakkını ödeyecek zamanı ve imkânı bulamıyor. Annesine isyânkâr olan bir çocuk, artık bir âsî, bir eşkiyâdan farksız bir insan demektir.”

“Bu çocuğun büyüdüktan sonra, annesini dinlememesi, onu üzmesi, ona eziyet etmesi, insanı çileden çıkardığı gibi, Allâhü Teâlâ’nın gazâbını, cezâsını kendi üzerine çekmiş **olmaz mı?** Ne yazık ki pek çok çocuk, gençliğin verdiği hoyratlık ve kadr bilimemezlik yüzünden, annelerinin haklarını çiğniyorlar, onları üzüyorlar. Böyle anneler bâzan zor durumda kalarak, çocuğu için Allâhü Teâlâ’dan bedduâ ederse, bu duâ kabûl olunabilir.”

“O zaman çocuk, Dünyâ’da iken bile, cezâsını çeker. Âhiret’teki cezâsı ise, tasavvur edilemeyecek derecede acıdır. Biraz idrâklı ve anlayışlı olan bir çocuk, annesinin hakkını düşünebilir ve onun dediklerini seve seve yapar; onun gönlünü kazanmaya dikkat eder.”

“Eğer çocuk, annesinin kalbini kırmış ise, hemen af dilemeli, bir daha onu gücendirmemeli! İkinci veyâ üçüncü defâ annesinin kalbini kırmış ise, tekrar af dilemeli, artık bir daha gönlünü kırmamaya dikkat etmelidir. Anne hakkı üzerinde olarak **Âhiret**’e gidenlerin âkıbeti çok acıdır!”

“Anneye hürmet ve hizmet, babadan önce gelir. Biri, Efendimiz’e suâl etti ki:”Yâ Resûlallah! İnsanlar içinde iyilik etmeme en lâıyk olan kimdir?” ‘Annendir!’ ‘Sonra?’ ‘Annendir!’ ‘Daha sonra?’ ‘Babandır!’ buyurdu. Peygamber Efendimiz, “İnsanlar içinde en büyük hak sâhibi, erkeğin üzerine annesi, kadının üzerine de kocasıdır!.” buyurdu.”

“Anne, kâfir bile olsa ona iyilik etmelidir! Bir kimse “Yâ Resûlallah, annem müşriktir. Ona iyilik etmem câiz midir?” diye sorunca, “Evet annene iyilik ve ihsanda bulun!” buyurdu.”

“Cihada gitmek için gelen başka birisine de, “Annenin yanından ayrılma! Cennet onun ayağı altındadır.” De-miştir.”

“En zor imtihan iffeti koruma imtihanıdır!”

“**Sevgili kızım!** Bir genç kız için iffet, namuskârlık çok önemlidir. Allâhü Teâlâ, insan neslini devam ettirmek için, erkek ve kadınları birbirlerine karşı câzip kılmıştır. Aynı zamanda, bu kuvvetli duygu karşısında, insanları Dün-yâ’da çetin bir imtihana tâbi tutmuştur.

“Dünyâdaki kısa ömrümüz içinde, en zor imtihan iffet imtihanıdır. Bu imtihanda kazanan bir insan, Dünyâ ve Âhiret’in kahramânıdır. İnsanların kemâli (yâni kusursuz olması) veyâ insanın düşüklüğü, daha ziyâde iffet işin-de belli olur. Allâhü Teâlâ, Kur’ân’ı Kerîm’in birçok yerinde, iffetini muhâ-faza edenlere, büyük mükâfâtlar vaat etmiş ve müjdelere vermiştir. İffetini muhâfaza etmeyenlere de, Cehennem azâbını göstermiştir.”

“İnsan günahlarının belki de yüzde doksanı, iffet mevzû’u içindedir. İffetsiz insan, Allâhü Teâlâ’nın indinde günahkâr olduğu gibi, insan toplulu-ğu içinde de, günahkâr ve şerefsizdir. Erkeklik ve dişilik duyguları insanlar-da da, hayvanlarda da vardır. Hayvânlarda utanma hissi olmadığı için on-lar, bu duygularını gizleme-zler. İnsanlar ise, (hayâ) şeref ve haysiyyet duy-

gularına sâhip oldukları için, erkeklik ve dişilik hislerine karşı çeşitli ve meşrû yolları ararlar.”

“Bir insanın ve bir âilenin şeref ve îtibârı, bu duygu karşısındaki tutumu ile ölçülür. Zengin ve çok güzel bir kadın, eğer iffetsiz ise, toplumda değeri yoktur. İtibârı kırıktır. Cemiyet nazârında, o bir kötü kadındır. Fakir ve afif bir kadın ise, her yerde, her zaman îtibarlıdır. Hurmete lâyıktır.”

“Bu söylediklerimiz, normal ve temiz bir cemiyetin iffet ölçüleridirler. İffet kâidelerini ayaklar altına almış azgın bir hayvân sürüsü gibi, yalnız hayvânî hisleri peşinde koşan insan toplulukları, bu sözlerle alay ederler. Onlar için İffetsizler için konuşulacak sözümüz yoktur. Yalnız onları “Allâhü Teâlâ islâh etsin!” diyebiliriz. “

“Dünyâ’daki pek çok rezâletler, cinâyetler, kavgalar, kıskançlıklar, hülâsa bütün fenâlıklar, iffetsizlik yüzünden meydana gelmektedir.”

“İnsanların pek çoğu, iffetsizliğin fenâlıklarını bildik-leri hâlde, kendilerini bu fenâ yollara sapmaktan alıkoyamazlar. Bu kuvvetli duygu karşısında, insanları zabt edecek, onları selâmet yoluna çıkaracak çâreler nelerdir?”

“Bu, bir terbiye ve ahlâk mes’elesidir. Din, ahlâk demektir demiştik. Bu mühim mevzû’da da yine din terbiyesi birinci plânda rol oynamaktadır. Allâhü Teâlâ’dan korkmasını öğrenmiş, hakikaten Allâhü Teâlâ’dan korkan bir insan iffetsiz **olamaz.**”

“Sevgili kızım! Herkesten zarar gelebilir!”

“**Kızım!** Belki babanın ömrü, seni korumaya kifâyet **etmeyecektir.** Annen, belki seni her yerde, her zaman tâkip edemeyecektir. Bu takdirde, sen sâhipsiz, tehlikeler karşısında âciz bir mahlûk olarak, ahlâksızların elinde bir oyuncak **mi** olacaksın? Allâhü Teâlâ, seni bu âkıbetten muhâfaza etsin! Âmîn. Seni evvelâ Allâhü Teâlâ’nın büyüklüğüne ve onun himâyesine emânet ederim! Ondan sonra da, yine Allâhü Teâlâ’nın sana verdiği aklını kullanarak, bu tehlikelere **düşmemeye** çalışmanı sana tavsiye ederim!”

“Kızım, öyle bir zamanda, öyle bir mekânda yaşıyacaksın ki, herkesten, her yerde sana zarar gelebilir. Bu zarar, senin parana, puluna değil, iffet, şeref ve haysiyetinedir. Paraya olan zarar telâfi edilebilir. Mânevi zarâr, yerine konamaz.”

“Böyle bir zarara uğramamak için Allah’ın emrettiği gibi yaşamalısın! Bunun için çocuklarımıza **Allâhü Teâlâ**’nın korkusunu öğretmeye çalışmak bizim için en başta gelen vazîfe olmalıdır.”

“Allâhü Teâlâ’dan korkmak için, Allâhü Teâlâ’yı iyi bilmek lâzımdır. **Allâhü Teâlâ**’yı bilmek için, onun büyüklüğünü ve sıfatlarını öğrenmek mecbûriyetindeyiz. Allâhü Teâlâ’yı hiç düşünmeyen bir topluluk için, Allâhü Teâlâ’nın korkusuna sâhip olmak kolay değildir. Allâhü Teâlâ’dan korkmak da, bir bilgi, bir çalışma ve bir gayret işidir. Durup dururken, **Allâhü Teâlâ**’nın korkusu meydana gelmez. Bu korkuyu, Allâhü Teâlâ dilediği kuluna kolaylıkla da verir. Allâhü Teâlâ’dan korkmak, bir insan için iyi bir alâmettir.”

“Bilhassâ, büyük şehirlerde iffet işi tehlikeli bir istikâmettedir. Bir genç kızın, kendi başına yalnız kendi aklı ve idrâki ile iffetini muhâfaza etmesi, cidden güçtür. O genç kız, (eğer biraz da güzelse), hâtıra ve hayâle gelmeyen tehlikelerle çevrilmiş demektir.”

“Bu tehlike, mektepte (okulda), yollarda, otobüste, komşularda, hattâ evinin içinde yakasını bırakmaz. Hele o kızcağız kadınlık duygusuna karşı koymasını bilemeyecek derecede zayıf **ahlâklı** ise, o zaman tehlike iki misli artmış demektir.”

“İşte bunun içindir ki, genç kızın beş dakikasını bile kontrolsüz, korumasız bırakmak aslâ uygun değildir! Ev içinde anne kontrolü, ev dışında baba kontrolü onları, koruyucu melek gibi tâkip etmelidir!”

“Kızım, şerefli yaşamak cidden çok zordur!”

“Sevgili kızım, cemiyet içinde öyle haşarât (öyle ahlâksızlar) vardır ki, bunların içinde genç kadın ve genç kız için şerefi ile yaşamak cidden güç olur. Bunun güçlüğü, yalnız başkalarından değil, bizzat kendi varlığından gelmektedir. Eğer sen de kadınlık duygusunun tesiri altında kalır ve kendine

hâkim olamazsan, iffetsizliğin ve ahlâksızlığın çukuruna düşersin! Bu çukura düşenlerden kurtulabilen azdır.”

*“Sen kadınlık duyguna karşı haysiyetli ve meşrû yolları aramalısın! Sen de, herkes gibi, evlenebilirsin. Ahlâkın güzel olduktan sonra evlenmemek için, hiçbir sebep yok demektir. Evlenmeden evvel, birçok kızların yaptığı gibi, flört yapmaya **aslâ** heves etme! Bu tecrübe mutlak tehlikelidir! Esâsen, flört yapılan insanla evlenmek, çok zaman saâdeti getirmez!”*

“İffeti muhâfaza için, ikinci bir çâre, genç erkek ve genç kızı zamanında evlendirmektir. Üçüncü çâre, iffeti zedeliyecek her yerden uzaklaşmak yoludur. Meselâ kız ve erkek toplulukları, onlarla berâber gezintiler, danslar, plâja gitmek, ahlâksız ve zayıf insanlarla arkadaşlık etmek vesâire gibi, genç kız veya kadını baştan çıkarma yollarının her çeşidinden uzak durmak, tehlikeden uzaklaşmak demektir.”

“Gençliğin hakkı veyâ eğlence ismi altındaki bu gibi davranışlar, genç kızı veyâ kadını elde etmek için birer tuzaktır! Bunların tuzak olduğuna inanmayan bir genç kız, tuzağın içine düştükten sonra, akli başına gelir. Fakat iş işten geçmiştir.”

“Yukarıda saydığımız eğlence veyâ tuzağın zâhirî güzelliğine ve câzibesine kapılan kızlar, erkeklerin elinde yavaş yavaş veyâ çabucak birer oyuncak hâline gelirler. En kendine güvenen bir kız bile, onların karşısında sonuna kadar mukâvemet edemez. Yakışıklı bir erkeğin aldattıcı tebessümü karşısında, mağlup olabilir. Artık o kız, tuzağa düşmüş demektir. Hele, bunu kız kendisi de istemiş ise, artık tehlikenin içine girmiştir. O tuzaktan kurtulan pek azdır veyâ yoktur.”

“Hâlbuki o tuzak dediğimiz eğlence yerlerine gitmemek daha kolay bir iştir. (Göz görmeyince, gönül tahammül eder.) diye bir atasözü vardır. Oraya gitmeyen bir genç kız, oranın câzibesinden ve tehlikesinden kurtulmuş olur. Giderse, kurtulmak da kolay değildir.”Bunu nasîhat olsun diye söylemiyoruz. Tecrübelere güvenerek söylüyoruz.”

“İffet, bir genç kızın veyâ kadının değeri milyonlar eden, bir mücevheridir. Bu mücevheri ele geçirmek için, Allâhü Teâlâ’dan korkmayan her erkek bütün şeytanlığını kullanır. Ele geçirdikten sonra, maksadına eriş-

miştir. Artık o, mücevherlikten çıkmış, âdî bir taş olmuştur. Sokağa atılır. Bu alışverişte, erkek, bir nâmus hırsızdır. Kadın ise, mücevherini çaldırılmış, bir zavallıdır.”

“Sevgili **kızım!** Genç kız, fazla göze çarpmayacak tarzda temiz ve ciddî bir kıyâfette görünmelidir. Kendini beğendirmek için, fazla süslenmek, ahlâkı hakkında şüphe uyandırır.”

“Erkeklerle kendini beğendirmek için, kızın bâzı uzuvlarını, göğsünü veyâ bacaklarını teşhîr etmesi, **düşük** bir ahlâkın belirtisidir.”

“Kendisinin ve âilesinin şeref ve haysiyyetini düşünen bir **kızın**, ciddî giyinmesi şarttır. Bir kız mümkün mertebe beden hatlarını belirsiz bir hâlde gösterecek tarzda giyinmesi, onun bir ciddî ev kızı olduğuna delil sayılır. Müslüman kızı nasıl giyinmelidir?”

“Yapmacıksız olarak **mütevâzi**, iddiâsız ve terbiyeli bir tavr, genç kıza en yakışan bir davranıştır. Bir genç kızın, etrafındaki insanları hiçe sayan saygısız ve küstah davranışları terbiyesizlik alâmetidir. İyi ahlâklı ve normal bir kız, bir erkeğe dikkatle ve alâka ile bakmaz!”

“Mecbûriyet yoksa ve mümkün ise, **bakmamak** en sâlim bir harekettir. Bunu da, sun’î olarak değil, tabîi olarak yapmalıdır.”

“Bir kızın genç bir erkeğin yüzüne pervâsızca bakması, küstah ve mütecâviz erkeklere, bu tip kızlara musallat olmak için, **cesâret** verir. Kızın, bir erkeğe ümit verecek tarzda davranışı, o kıza felâket getirebilir. İnsanların, yüzlerindeki değişiklik kadar huy ve ahlâkları da değişiktir. Güzel ve iyi yüzlü insan, mutlaka iyi ahlâklı insan demek değildir!”

“Alâka toplamak ister gibi, değişik bir edâ ve hoppa bir tavır ile yürümek iyi bir intibâ bırakmaz. Böyleleri, alay mevzû’u ve gülünç olur. Bir kızın giyinişi, yürüyüşü ve hareket tarzları, onun dinî inancı, ahlâkı ve karakteri hakkında, bir fikir verebilir.”

“Yâ Rabbî! Senin lütuf ve kerem ve inâyetinle, büyük sıkıntılar görmeden, uzun bir ömür yaşadım. Artık sana rücû’ etmek zamanım pek yakın... Bundan sonraki, Dünyâ ve Âhiret hayatımın safhâları şu olacak: Dünyâ

elemeleri, sekerât-ül mevt, kabir hayâtı, haşr âlemi, mükâfât ve mucâzât ihtimalleri...”

*“Yâ Rabbî! Sana inanıyorum! Kitâb’ında bildirdiğin gibi inanıyorum! Kitâb’ına ve Resûl’üne inanıyorum. Hudûdsuz büyüklüğünü anlatan kâinâtı, gözlerimle görüyorum. Azâmetini, bana ihsân ettiğin aklımla, anlıyorum. Günahlarımın, af ve magfîret deryâsı içinde, bir damla bile olmadığını da, biliyorum. Yâ Rabbî! Sen affetmeyi seviyorsun! Beni de, affettiğin kulların içine al! Sen Gafûrürrahîmsin **Yâ Rab’bî!**”*